

W ZESZYCIE

Rozwój języka przebiega w ścisłym związku z rozwojem wspólnoty komunikacyjnej, która się nim posługuje, zmiany językowe zachodzą w sposób stały, ciągły, nieuchronny, stopniowy i niepostrzeżony, tak że dopiero po upływie pewnego czasu możemy stwierdzić, że stan języka jest inny niż jego stan wcześniejszy.

Stąły wzrost liczby jednostek leksykalnych (oraz znaczeń) jest jedną z najbardziej charakterystycznych cech polszczyzny XX i XXI wieku. Jednym z najnowszych neosemantyzmów jest wyraz *paszport*, który pojawia się w nowych znaczeniach i nowych kontekstach (zwykle inspirowanych angielszczyzną), a jego rozwój w polszczyźnie przebiega wielotorowo.

W zasobach paremiologicznych polszczyzny mieści się wyrazista kategoria przysłów zawierających komponenty językowe mające pod względem formalnym i semantycznym status etnonimów, które wpisują się w system stereotypów kulturowych magazynowanych w pamięci danej wspólnoty.

Media odgrywają szczególną rolę w upowszechnianiu określonych obrazów dziecka i dzieciństwa, tworząc różne dyskursy kierowane do różnych grup odbiorców. W zależności od typu medium i prezentowanego przez nie światopoglądu obrazy te będą różnić się od siebie w sposób zasadniczy. Dlatego też nie można mówić o jednym medialnym obrazie dziecka i dzieciństwa, a o obrazie dziecka i dzieciństwa w wybranym medium.

Poszukiwanie powiązań między różnymi systemami pisma, japońskim i polskim, choć może dyskusyjne, pokazuje, że status cyfr w języku polskim (naturalnym) odpowiada w pełni semiotycznemu statusowi ideogramów i że cyfry mogą być tak nazywane.

Nowatorskie badania frekwencyjne stanowiły pierwotną formę rozwijającego się wspólnie językoznawstwa korpusowego. Wyniki badań nad frekwencją słownictwa były wykorzystywane w licznych pracach badaczy z różnych subdyscyplin językoznawstwa, glottodydaktyki, edukacji i akwizycji języka, komparatystyki, przekładoznawstwa, logopedii i psychologii czy kognitywistyki.

Słowa kluczowe: historia – kultura – język – ewolucja języka – mechanizmy rozwoju polszczyzny – czynniki zewnętrznojęzykowe – czynniki wewnętrznojęzykowe – neosemantyzm – innowacja semantyczna – zapożyczenie semantyczne – etnonim – przysłowia – stereotyp etniczny – pamięć zbiorowa – gatunek pamięci – dyskurs tożsamościowy – medialne obrazy – rola społeczna – dzieciństwo – lingwistyka kulturowa – profile pojęciowe – ideogramy – pismo ideograficzne – cyfry arabskie – cyfry rzymskie – język japoński – notacja wymowy cyfr – językoznawstwo korpusowe – słownik frekwencyjny – Jerzy Woronczak – korpus językowy – lista frekwencyjna.